

ved at give Kaffen fri og lægge forøget Skat paa Brændevin. Der er adskillige, som dele Mening med os fra Højres Side, vi hørte jo det ærede Medlem for Odense (Scavenius), han var ikke begejstret for Brændevinsskatten, og et tidligere æret Medlem her, Professor Scharling, har ogsaa udtalt, at han ikke føler sig glad ved at skulle gaa til en forhøjet Brændevinsskat, hvorved Samfundet og Statskassen er interesserede i, at Folk drikke saa meget som muligt. Man kan ogsaa kun med en ret uhyggelig Fornemmelse tænke sig, at Samfundet er interesseret deri og skal have sin Indtægt ad denne Vej. Min ærede Sidemand (Svendsen) fremkom med en Udtalelse, som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved. Han vilde gerne gaa med til en Gennemførelse af de tre Skattelove uden en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, hvis det lod sig gøre. Ja, lad os forsøge, om det kan lade sig gøre. Naar man ikke synes om en Forhøjelse af Brændevinsskatten, hvorfor skal man saa forhøje den? Dog, den Vej, de ærede Medlemmer ville gaa, er ikke den rigtige. Vi ere jo fuldstændig enige med Hensyn til det væsentlige i de tre Skattelove. Lad os da derfor virkelig enes om dem. Enighed gør stærk, men Splid vinder ikke fremad, og de Herre kunne ikke vide, hvad der kunde udrettes, hvis vi stod enige og der sattes Pres paa. Vi finde jo i og for sig, at det er et retfærdigt og billigt Krav, vi ville gennemføre. Naar vi saa staa fast over for denne Regering, som ikke i og for sig er uvillig til at faa dem gennemførte, og over for Landstinget skal det nok lykkes. Vi have aldrig mistet Troen paa og Haabet om, at det skal ske. Det er Højre, som har mistet Troen paa deres Sag, derfor ere de svage; det gjorde allerede det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) opmærksom paa. De moderate have aldrig haft nogen Tro, det er deres Grundfejl. Deres Vej har, for at tale meget pænt, været brolagt med gode Forsætter, som aldrig ere blevne udførte. Men vi andre ere troende Folk; vi tro paa vor Sags Retfærdighed og tro paa, at vor Sag skal gennemføres, og skulde et enkelt Medlem forlade os, fordi han ikke kan følge os paa den Vej, vi gaa, faa vi 2—3 i Stedet for. Vi ere fuldstændig sikre paa, at vor Sag skal føres til Sejr. Slut Dem derfor til os og deltag i vor Tro, saa skal Sejren nok komme.

R. Sørensen: Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at han just ikke var nogen

Modstander af en Brændevinsskat, men at han mulig en Gang i Tiden vilde gaa med til en saadan. Jeg forstaaer godt den ærede Ordfører. Han ser lige saa godt som jeg, at det kun er et Tidsspørgsmaal, hvornaar man skal gaa til en saadan Skat. Sagen er den, at vi paa dette som paa saa mange andre Omraader ere bagefter Udviklingen. I andre Lande har man maattet gaa til en Spiritusbeskatning for 10—20 Aar tilbage, og Resultatet vil nok blive, at vi før eller senere ogsaa maa komme til denne Skat. Det samme gælder med Hensyn til Toldloven. Hele Verden er gaaet til Beskyttelse og har set, at det er om at gøre at værne om deres Erhverv og Kapital, medens vi nu ere naaede saa langt, at vi fremlægge en Toldlov, som gaar i den stik modsatte Retning. Det er min fulde Overbevisning, at det i Løbet af faa Aar vil gaa op for den danske Befolkning, at vi ere nødte til at følge med Udviklingen og ikke kunne staa bagefter med en saadan Toldlov. Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) sagde, at efter hans Formening var der foregaaet en Svingning her i Tinget. Han sigtede Reformpartiet for at have gjort en Svingning i Beskyttelsesretning. Jeg maa maaske derfor være det Medlem, som kvitterer for den Tilvækst, han der har givet Beskyttelsesvennerne. Da jeg kom ind i Rigsdagen, blev det sagt og skrevet i Aviserne, at det var en enlig Svale, og den gør ingen Gavn. Jeg forstod straks, at det var Sandhed, men jeg tænkte: Lad os bare fyre i Kakkelovnen, saa komme Svalerne nok. Jeg har nu i den Tid, jeg har været i Rigsdagen, fyret dygtigt i Kakkelovnen, og nu melde snart de store Svaler sig. Jeg har haft meget, jeg vilde sige over for det ærede Medlem for Slagelse, men det ærede Medlem for Køge (Alberti) har talt saaganske ud af mit Hjerte, at jeg kan spare mig meget deraf. De Argumenter, det ærede Medlem fremkom med, faldt fuldkommen i Traad med det, jeg har fremdraget. Han beviste fuldt og klart, at de Fremstillinger, det ærede Medlem for Slagelse har givet, have været urigtige, og at man ikke kunde faa nogen videre Velsignelse ved at lette Tolden paa disse Livsfornödenheder. Det ærede Medlem for Slagelse nævnte, at det kunde gavne en Husmand for 36—40 Kr. om Aaret, og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) udtalte i Dag, at en Husmands Finanstoldsatser vare 18 Kr. og Beskyttelsessatserne 23 Kr. Vi vide jo allesammen, at det, som betegnes som Toldskatter, aller-